

да са разабва; задърветъ са заприпккхж, на сѣдникхжтх зѣмникхжтх са напѣлане съ водѣ, и на всѣтѣ тѣ пакосты, на тѣ кѣды, не вѣше никой кривз, сѣмо Казѣмовитѣ калѣври. За тѣхнхжтх си грѣшкх задърветъ ги намѣроухъ въ калѣтѣ, дѣто и зчѣствахъ, и са ѱправнхж доста съ тѣхъ. Стѹпанникхжтх на калѣвритѣ са ѱлови, и защото теа са показа едно лѣшаво ѳтмжстѣнке грѣшо сѣдникхжтх, така тои трѣбваше да пострадае ѳще съ по голѣмх злѣкх, ѳтх колкото вѣхъх пѣрвитѣ двѣ. А сѣдникхжтх пакх мѹ дадѣ калѣвритѣ.

„ Какво трѣбва да правѣх азъ съ васъ? “ говореше си Казѣмх, “ въ прсклѣти калѣври! на всѣте стѣхи въ дадохъ, а въ са врѣщате при мене съ по голѣмх злѣкх; ина ѳстава за мене сѣмо едно; трѣбва да въ фѣрѣхъ въ ѳгнѣхтх.

„ А защото сте “, говореше си пакх и ги и стѣсваше съ ржцѣтѣ си, пѣли съ калѣ и накинати съ водѣ, тѣх трѣбва да въ ѳстава на сѣлѣце, и да въ тѣрѣ ѳгѣрѣ на стрѣхата да и зѣхнете: защѣ да въ внесѣхъ въ кѣщѣ, ще са паза най добрѣ “. Съ нѣхъ мѣсѣлъ са вжкѣчи ѳгѣрѣ на стрѣхата на иѣговата си кѣща, и ги прострѣ на сѣлѣце. Нж пакостѣта не вѣше си свѣршила ѳще грѣшо него всѣтѣ си икѣшенѣ; че най стѣнѣшната игрѣчка, колкото щеше да го стѣгне, вѣ